

vsi tisti bodo pogubljeni. Kaj rečeš dragi prijatelj na to? Jaz te vprašam, ljubi „Štajerc“, ali je res, kateri Te čitamo, da bode pogubljeni? Če je temu tako, potem pač ne bode samo mi pogubljeni, pač pa bodo tudi vsi tisti farji, kateri zlorablja jo hram božji v politiko in ki tudi sami čitajo naš list. Vprašam Vas, dragi Cir-kovčani, ali Vam je povedal misijonar tudi to, da bodo tudi Damas Macošč in njegovi tovariši, ki so obradli Mater Božjo in ubili človeka, prvi, ki bodo pljuvali peklenski ogenj na večne čase? Tega Vam ta božji svetnik gotovo ni povedal. Ve uboge misijonske duše, dajte Bogu kar je božjega, „Štajerca“ pa pustite v miru! Dragi „Štajerc“! Ne dvomim, da je g. kaplan Melhijor Zorko „našuntal“ te črne peteline zoper „Štajerca“, ker kakor vemo je naš ljubi „Štajerc“ mnogokrat kaj lepega o tem kaplanu in njegovih prijateljcah prinesel na beli dan. Za zdaj dovolj, ljubi „Štajerc“! Vam pa, dragi Cir-kovčani, kličem: Ne bojte se, ker kateri Vas sodijo, bodo sami sojeni. Tebi pa kličem, dragi „Štajerc“: Imej vedno ojstro krtačo in stoj trdno kot skala na mnogo let! Popotnik.

Frauhaim. Cenjeni g. urednik! Nad vse najbolj srečni smo Framčani. Dne 25. marca imeli smo političen shod. Govorila sta ljudska odrešnika general-kaplan Korošec in „kmet“ Roškar. Korošec je nad vse najbolj bičal Nemce, „nem-čurje“ in „Štajercijance“ ter rekel, da vsega so le Nemci krivi. Hvalilo se je Piška. Mi dobro vemo, zakaj se gre. Letos bo treba glasove! Poslušalcev je bilo malo. Opaziti je bilo le g. fein-muštara Muršeca in nekaj starčkov, par žen in otrok. Od vseh krajev nam donajajo podporo. Pri najbolj klerikalni gostilni vidimo na plotu letak, ki vabi na Slivnico. Dne 24. in 25. so baje g. Pišek hauptman „čukov“ eksercirali z „čuki“ „Turke pred Dunajem.“ Kaj, dragi bralci „Štajerca“, nismo li srečni? Ali ni to dosti lepa podpora? Kaj hočemo še več? Oj ti srečna šta-jerska dežela!

Polenšak. Dragi „Štajerc“, kakor ti je že znano, je naš župnik Poplatnik pretečeno leto vedno pridigal, da bo vsak najhujši nečistnik poprej izveličan, kakor tisti, kateri je Ploja volil ali pa „Štajerca“ čital. Ker pa zdaj vidi, da bo skoraj več nezakonskih mater nego zakonskih, tedaj je imel pretečeno nedeljo krščanski nauk, kterega se je udeležilo največ otrok. Tedaj kakor strela iz jasnega neba začel je udrihati po tebi, dragi „Štajerc“, in po naših zapeljanih dekletah, petkrat, s ponovljenimi besedami, da on ni odgovoren za naše „k... e“ in „k... že“, ker nektore so se še celo spotoma iz krčme vlačile. To je bil lep nauk za otroke, kaj ne? Ja ja, g. Poplatnik, mi Vam potrdimo, da niste Vi zapeljali deklet; ali dragi „Štajerc“, kaj ti sodiš, kdo je tisti, kateri je, prvi povzročitelj te hudobije? Tudi te vprašamo, ako ti je znano, kdo je pridigal, da je vekši greh „Štajerca“ čitati, nego nečisto grešiti? Ni še tudi dolgo, da je bil nek mož pri spovedi; kakor je to navada našega Poplatnika, da ga vpraša, koga je volil in koga bo prihodnje volil, je mož odgovoril, da za prihodnjo še ne zna; tedaj mu reče: Te pa voli, če boš samega satana s pekla volil! Evo bila spoved! Več prihodnjič. Farani.

Sv. Barbara v Haložah. Vročje hrepenenje po županskem stolcu občine Gradiša je navdajalo tukajšnega posestnika in novo izvoljenega odbor-nika Franca Šmigoc. Dne 14./III. 1912 se je

vršila volitev obč. predstojnika, ali to človeče je vsled agitacije zamudil čas začetka volitve predstojnika in svetovalcev; v svoji osebnosti si je bil namenil našgati cigareto; ko pa je videl, da nima nič za opraviti pri nadaljni volitvi radi svoje zamude, potem si je mirno vzela pipico iz žepa, in zapalil mogoče na čast izvoljenemu predstojniku g. Županu. Vnet „slogaš“.

Sv. Barbara v Haložah. (Napad). Dne 20./III. 1912 je v noči ob 9. uri napadel gostilničar, mesar in posestnik Anton Reicher sina cerkvenega ključarja Belšak ter mu delil zaus-nice; pri tem je prišel zraven organist Pišler, da bi še tudi on za svojo osebo kaj od Reicherja sprejel; in res mu je ta takoj podel par krep-kih zausnic, in je pri tem moral njegov havelek dva dni pred gostilno v blati ves razdrapan ležati. Radi prostovoljne delitve zausnic in cest-nega napada se bode Reicher pred sodnijo zagovarjal. Morda ga bode državni poslanec Brenčič v državnem zboru zagovarjal kot pristaša kleri-kalcev. Živijo klerikalna olika! Navzoči videc.

Bohova. Oh, oh, siromaček vsega usmiljenja vreden, kako je hudo bolan! Trga ga po duši in telesu, zvija se v hudih stiskah, težavah in dvomljivostih, neznosno ga šraufa, stiskuje, šiplje in Bog ve kaj še. V težkih sanjih se premetuje in prevrača na svoji postelji, da kar deske škripajo; vzdihuje v globokih duševnih stiskah, hudi pot ga preliva ter mu rosi duftne rjuhice njegove. Bolan je, bolan, oh, oh, in kako hudo bolan! Kaj ga je neki tako hudo prišlo, da v tolikih bolečinah vzdihuje, kaj neki? O moj ljubi „Štajerček“, nič družega, kakor naše — občinske volitve — in koga pa koga, za pet snopov nasmojenih? nobenega drugega kakor njega, no, njega, g. kaplana Baznika iz Hoč! Huj, huj, kako hudo je revček zbolel, ti siromaček siromačni, o joj, joj, joj! Sicer ni moj, ni naš prijatelj ta hudo zboleli g. kaplan-ček, a mi smo kristjanskega usmiljenja polni in smili se nam, smili, „Štajerček“, ti res ne ver-jameš, kako ga bolijo in srbijo naše letošnje občinske volitve. Par mesecev mu te šmentane volitve ne dajo miru ter ga gonijo sem ter tja, okoli in okoli, brez preneheka, brez usmiljenja, kakor desetega brata, čisto blazen burja od hiše do hiše, od volilca do volilca, iz Hoč v Bohovo, iz Bohove v Hoče itd. i. t. naprej. Včaske goske, race majajo z glavicami ter se med seboj pov-prašujejo, kaj mu je neki prišlo, kaj se mu je zmešalo, da g. kaplan Baznik po vasi toliko blazi okoli; nekega ošabnega purančeka, ki si je ravnokar vpregel svojo kočijo ter se ponosno zvozil po dvorišči, je ta volilni nemirnež v svoji neznanjski sili skoraj na smrt pohodil, tako da se je ustrašeni perutnež prav hudo začel kre-gati nad tem nasilnežem, med tem pa ko je vaški nadkodikod na vrhuncu največjega in viš-jega gonjišča prav srpo zagodernal in zapel: „Kikiriki, že spet štime: Lovi!“ Oberžabjak pa pomoli glavo iz Bohovske luže in zarupne: „Kvak, kvak, kvak, za Bohovčane bo to en žlak“. In naš stari Hektor, vaški štirinogati gmajski nahtvahtar zaničljivo z zadnjimi tacama pobrska po trati, pa zakolne: „Hau, hau, hau, a jaz bi mu že dau.“ Vidiš, ljubi „Štajerček“, tako se imamo zdaj pri nas po vasi in okoli vasi! Tretjega aprila imamo volitve. Če na ta dan ne bo šlo po volji g. kaplana Baznika, potem pa je res zlo lahko mogoče, da nam toti gospodek popolnoma znori. Mogoče pa je tudi, da ga do-vršena volitev pomiri tolikanj, da bo zanaprej

se več brigal za duhovske nego za pos-lanci. Baznik, Baznik, kaj pa bo, kaj, če padejo tvoja goreča, plamenčca želja po Bohovski doci — oh joj, oh jomene, Baznik, Baznik, bo potem? — Bohovski dohtar Ničnep

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerno cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obla

Novice.

Cenjenim čitateljem naznanjamo, da morali zaradi pomanjkanja prostora v tej vilki nadaljevanje našega podlistka o samoskih zločinih v Čenstohovi izpustiti. ga iznesli bodeмо nadaljevanje in konec v prihajajočih številki.

Na Dunaju se porabi vsak dan 900.000 litrov mleka. Kmetje v okolici so večidel v karskih zdrugetah organizirani in oddajajo mlazopet velikim podjetjem na Dunaju.

Družina Rotschild darovala je v dobrodelne namene mestu Witkowitz svoto čez 1 milijon kron.

Grozna rudarska nesreča. V Taganrogu Ruskem so se v rudniku Italijanska razstaplina. Več kot 50 rudarjev je bilo takoj mrtva čez 100 jih je še sedaj v jami. Ker je čelo v jami tudi goreti, je vsaka rešitev ključena.

Velika povodenj je divjala na Ogrskem. hujše prizadeta je občina Panvola, kjer je osod 280 hiš le 40 celih; vse druge hiše je razrušila.

4000 kmetov je spremljalo zadnjič umrlega nemškega kmetskega poslanca Franca Kutska zadnjemu počitku. Pogreb je bil veličasten a pokojnik je bil tudi pravi zastopnik kmetne pa politični hujskač à la dr. Korošec Verstovšek.

Železniška nesreča. V bližini postaje Tbnica pri Krakovi trčil je tovorni v osebnih vlak. Izpod razvalin razbitih vlakov so potegnili težko in 100 lahko ranjenih. 3 osebe so umrle.

Prav americkansko! Gospa Kati Littin Ergoldsbachu na Bavarskem je pri izkušnji enavola pravilno ubila, razsekala in istotako je ter svinjo. Neki americkanski hóteliar jo je kot mesarico sprejel in ji plača letno 2500 kron.

Kmetsko državo se lahko imenuje Dan-kajti vsled kmetov je postala bogata. Dan (Dänemark) je danes skoraj najbogatejša držina na svetu. V 70. in 80. letih prejšnjega stolo so se pričeli danski kmetje združevati. Ustavili so zadruge za živinorejo, parne majeprodajalne za puter, društva za razpošiljanjajc, lastne kralnice, pekarije, pivovarne in mliDa so danski kmetje dospeli na tako visstopinjo izobrazbe, zahvaliti se imajo svojimbornim ljudskim šolam, katere je ustanil pesnik in škof Grundvig. Danes imajo na llskem 731 kmetskih visokih šol in 14 kmetskih šol z 475 učitelji in 172 učiteljicami. Tirdržave podpirani zavodi dajejo mladini kmetin in obenem splošno izobrazbo; dajejo jim tudi ponos in veselje za kmetsko delo. Najboljudje na Danskem prihajajo iz kmetskega stana. Najplivnejši poslanci so sinovi kmetov. Prejministerski predsednik in vojni minister bivaški učitelj Christensen sta kmetska sinov. Poljedelski minister Ole Hansen je še danekmet; njegova hčerka se učí gospodarstvanekemu vaškemu kovaču. Minister za notražadeve je kmetskega rodu in pokojni finanminister je bil sin kmetskega ulinarja. Sedamin. predsednik je učitelj, njegova hčerka učí rokodelstva. In tudi najboljši danski filozpesniki ter umetniki so kmetske krvi. . . . žela je pri tem bogata postala. Pri nas paklerikalci upirajo, da bi ja ne prišla izobrazmed kmetske vrste in vsak škric zaničuje kmets. Zato pa smo pri naz revni in ubožni . . .

Luna mrknila bode v noči od 1. na 2. apr. t. 1. Začelo bode to ob 10. uri 26 minut trajalo do 12. ure 2 minut. Mrknjenje bode majhno; le peti del lune bode zatemnelo.

Atentat na laškega kralja.

Poročali smo že v zadnji številki, da je izvršil neki anarhist poizkušeni umor na italijanskega kralja Viktorja Emanuel. Ko se je ta po cesti peljal, ustrelil je anarhistični zidar Antonio d'Alba iz revolverja. K sreči ni zadel kralja. Pač pa je zadel majorja Lang, ki je službeno kralja spremljal. Mi prinašamo danes sliko ranjenega oficirja in morilca, katerega so takoj pri-jeli in zaprli.

Der verwundete Major Lang. Der Attentäter Antonio d'Alba. Zum Attentat auf König Viktor Emanuel.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Oj ti reveži na duhu! Slov. klerikalni poslanci zahtevajo torej ključ, po katerem se bodo izdatki z ozirom na deželne doklade in davke razdelili. Na spodnje Štajersko mora torej toliko priti, kolikor odpade v zmislu tega ključa. No torej, — nemško-nacionalna stranka je s tem jako zadovoljna. Zakaj? No, zato, ker se je dosedaj že več za spodnji Štajer plačevalo, nego bi po takem „ključu“ odpadlo. To priznajo pametnejši slovenski listi sami; vse se smeji, ker so slov. klerikalci v lastno meso urezali . . . Pravzaprav ne v lastno meso, ampak v meso slov. ljudstva! Slov. klerikalni poslanci hočejo torej z obstrukcijo pomehati, ako se bode za spodnji Štajer manj izdajalo nego doslej! Ali ni to nebovpijoča zahteva? Ali ni tepec, kdor drži goloba v roki in ga izpusti, da bi prijel vrabca? . . . Ali so slovenski voditelji res tako presneto zarukani? Ej, tako hudo udarjeni niso! Ali zavozili so jo s svojo zločinski obstrukcijo in zdaj si ne vejo več pomagati, vsa Koroščeva brutalnost, vsa Benkovičeva zvitost in Verstovškova dolgojezičnost jim ne pomaga več iz gnojnice, v katero so zašli . . . Mi pa protestiramo, da bi se oziralo na nove ponudbe klerikalnih poslancev. Mi vemo, da ljudstvo na spodnjem Štajerskem vsled svoje revščine ne more toliko davkov plačevati, kolikor bi gospodarskih podpor potrebovalo. Zato zahtevamo za spodnji Štajer toliko, kolikor se potrebuje. Seveda ne za kakšne neumne politične zavode, pač pa za ljudske zahteve!

Sramota, ničesar drugega nego sramota je prišla brezvestna obstrukcija v štajerskem deželnem zboru, — sramota in globoko zaničevanje slovenskim klerikalnim poslancem. Kajti ravno v tem nevtemeljenem boju so dokazali svojo farizejsko hinavščino in svojo sebično kratkovidnost. Z največjimi frazami so pričeli ti slovenski in do nosa katoliški poslanci svojo obstrukcijo in kakor levi v menažeriji kazali so po zakonitih shodih svoja junaška prsa. Trdili so, da se borijo za „blagor slovenskega ljudstva“, za „narod“ in bogvè za kaj vse še. A ko se jih je vprašalo, kaj pravzaprav za to slovensko ljudstvo zahtevajo, ko se jih je potipalo na pravi žilici, so pričeli z obrazom nedolžnosti zavijati; — farbali so nemške poslance, farbali cesarjevega namestnika, farbali in sleparili vso javnost. In na ta način so slovenski poslanci metal metali tisočake krvavega ljudskega denarja skozi okno . . . Prišlo je v deželni zbornici do novih pogajanj, s katerimi bi se zamoglo delazmožnost doseči. In nemški poslanci iz spodnje Štajerske so izjavili, da se strinjajo z gotovimi gospodarskimi koncesijami, da pa ne morejo privoliti v politične, narodnjaške koncesije. Ta predlog bi morali slovenski poslanci z obema rokama

sprejeti; kajti kos kruha je več vreden nego vseslovenska pesen, ki jo žvižgajo protiaavstrijski agenti. A slovenski deželni poslanci so prepredili in naprej delovanje. Zdaj pa, ko jim teče voda v usta, zdaj ko vidijo nezadovoljnost ljudstva, zdaj ko čutijo, da je lakota močnejša od farsko-politične gonje, — zdaj, ko se je v javnosti dokazalo, da so edino slovensko-klerikalni poslanci krivi naše bede, — zdaj so ti poštenjaki kapitulirali in se podali. Na celjskem shodu lažnjive „kmetске zveze“ so izjavili, da se podvržejo sklepom deželne zbornice, ako se jim zasiguri ključ, po katerem bodoje prebivalci na zgornjem, srednjem in spodnjem Štajerskem v gospodarskem oziru razmeroma enako dobivali. Mi vprašamo: Zakaj so slovenski poslanci v začetku svojega boja le politične zahteve povdarjali, ne pa gospodarske?! Zakaj so zdaj zadovoljni z gospodarskim poenjanjem? Zakaj krevsjajo danes po poti, po kateri je hodil naš Ornig?! Tudi Nemci na spodnjem Štajerskem ne marajo za slepo pokorščino napram Gradcu Le „politike“ ne marajo, gospodarskega dela pa se ne bojijo. In zato pravimo tudi mi, da je postopanje slovenskih poslancev švindeln in le švindeln! Sramota pade na tiste, ki se dajo od političnih sebičnikov vladati. Ljudstvo u miru, slovenski poslanci, — Vi pa se mastite in redite! — Zdaj bo menda konec obstrukciji. Sramota pa ostane slovensko-klerikalnim poslancem!

Dr. Verstovšek, katerega je nemški poslanec Marckhl javno kot lažnika in obrekovalca razkrinkal in ki se ne upa tožiti, da bi svojo umazano čast opral, ta dr. Verstovšek, ki je še pred kratkem pljuval v tisto klerikalno skledo, iz katere zdaj z največjim apetitom zajema, ta človek, ki se je iz osebnih oziror vpregel v jarem ožindrane kranjsko-klerikalne stranke, — ta politično in osebno breznačajni „profesor“ in „doktor“ v Mariboru je zopet v državnem zboru iz varnega zaščitja bevska na razne osebe, katere se v Verstovškenu niti čevljev ne obrišejo. Kaj neki misli ta profesor, da bevska liki vaskemu piščku izza plotu? Laže, obrekuje, denuncira, zavija, psuje, — kakor žganjar! Poslanec Marckhl je Verstovšku pošteno ušesa navil in je v javni seji dokazal, da je ta možicej lažnik najhujše vrste. Ali Verstovšek se je otresel kot mokri kužek in — bevska naprej za varnim plotom. Naj bevska, le naj, le naj, bo že prišla šiba po njegovih plečah.

Novi most čez Dravo se bode zgradil ob okrajni cesti Lenovec-Obertäubling. Zgrajen bode po sprejetem načrtu iz betona in železa. Troški bodoje znašali 234.000 K; od teh prevzame država 35.000 K. Seveda na uresničenje sicer sklenjenega tega mostu toliko časa ni misliti, dokler bodoje slovensko-klerikalni poslanci z obstrukcijo delo v štajerskem deželnem zboru preprečili.

Vojaški stan ni vedno najlepši, kakor kažejo razne pritožbe. 19. t. m. se je zgodil v Slov. Bistrici prav čudni slučaj. 30 dragoncev 5. eskadrona je namreč brez dovoljenja zapustilo svojo garnizijo. Podali so se v Maribor, da bi se pri brigadirju pritožili. V Mariboru se jih je spravilo v kavaljerijsko vojašnico, kjer se jim je odvzelo orodje. Potem se jih je peljalo v spremstvu večih podčastnikov na treh vozovih zopet v Slov. Bistrico. Od tam je prišla že nasproti 10 mož močna vojaška patrulja. — Korak, ki so ga ti dragonci storili, gotovo ni pameten in ga nikdo ne more odobravati. Ali precej obupanja so morali dragonci že čutiti, da so se do tega nevarnega koraka odločili. Treba je, da vojaška oblast najstrožje preišče vzroke tega slučaja, kajti vojak ni živina. Nekateri poslanci so v tem oziru že vložili interpelacijo na vojnega ministra.

Odlikovani gasilci. Namestnik podelil je v Konjicah gasilec gg. Franc Streusach, Anton Rospacher in Jakob Fischner častno medajlo za 25 letno službovanje pri požarni brambi. Čestitamo vrlim gasilec prav pristrčno, čestitamo pa tudi brambi v Konjicah za te člane!

Iz Slov. Bistrice se nam piše: Živinski sejm i se bodoje vršili v tekočem letu v Slov. Bistrici sledeče dni: 29. marca, 4. maja, 4. junija, 25. julija, 24. avgusta, 24. septembra, 28.

oktobra in 23. novembra. Ako bi eden ali drugi teh sejmov izostal, sporočilo se bode to javnosti v tem listu.

Neposredni davki. Piše se nam: Tekom II. četrtletja 1912 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih obdobjih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopj, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 4. mesečni obrok dne 30. aprila 1912. 5. mesečni obrok dne 31. maja 1912. 6. mesečni obrok dne 30. junija 1912. II. Občna pridobnina in pridobnina podjetj, podvrženih javnemu dajanju računov: 2. četrtletni obrok dne 1. aprila 1912. III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osehah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prijeme in sicer 1. polletni obrok dne 1. junija 1912. Ako se navedeni davki oziroma pripadle deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v zmislu postav z dne 15. januarja 1904. l. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti in za vsak zamujen dan 1/3 v in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgor naštetim rokom do vštetega dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadlimi dokladami in z doteklimi obrestmi pred potom predpisanega priselnega postopanja.

Iz sv. Lenarta slov. gor. se nam poroča: Novo šolsko leto na nemški šoli prične po Velikinoči. Vpisovanje novih otrok se bode vršilo med velikonočnimi prazniki. Zopet se mora nasproti nečuvanemu hujskanju prvakov povdarjati, da poduk na nemški šoli nič ne košta; kajti še vedno se dobi mnogo bedastih ljudi, ki verjujejo hujskačem, da se mora za poduk v nemški šoli plačati. Starejši šolarji, ki so bili doslej v slovenskih šolah, zamorejo se le izjemoma sprejeti. Somišljeniki, pošiljajte torej pravočasno svoje otroke v nemško šolo, da bodoje postali pridni in porabni ljudje!

V Ljutomerju se je na nemški šoli tudi preteklo zimo vbovo deco z gorko juho in zemljami hranilo. Oddalo se je skupaj 3000 porcij. Vsem dobrotnikom, zlasti pa gospej Viktoriji Hönigmann gre iskrena zahvala.

Smrtne nesreče. Kočarjev sin Majer v Spitzu pri Murecku padel je na železne vile; ranil se je tako težko, da je v bolnišnici umrl. — Viničarjevemu sinu Merčniku v okolici Radgone pa je padlo drevo na nogo in mu jo je zlomilo. Čez par dni mu je srce oslabeo, tako da je revež umrl.

Pogorelo je v Hrušovju pri Kozjem gospodarsko poslopje posestnika Vodušek. Ker je tudi vsa krma pogorela, je za 2000 K škode. Posestnik je samo za 600 K zavarovan. Požarniki so preprečili, da ni ogenj uničil i sosedna poslopja. Zažgal je v neprevidnosti neki fant, ki je potem zbežal.

Tepen je bil znani prvaški advokat dr. Karel Grossmann v Ljutomerju. Na glavnem trgu napadla sta ga namreč dva fanta, ga vrgla ob tla in obmetala z gnilimi jajcami. Mi obsojamo ta čin, čeprav se ne čudimo, da ima ta hujskač mnogo sovražnikov.

Ropar. V Slov. Gradcu napadel je neznan zločinec posestnika Antona Kotnik iz Pameča, ko je zapustil krčmo. Oropal mu je denarnico in zlato uro. Posestnik Gostenčnik pa je priteknel na pomoč in je roparja vjel ter orožnikom oddal. Ropar je brezposelni delavec Franc Knapp. Oddali so ga sodniji.

V pijanosti. Na Vranskem pijančevala sta fanta Matija Dobrisk in Franc Rizmal. V pijanosti sta se potem skregala in stepla. Dobrisk je potegnil nož in je svojega prijatelja smrtno-nevarno ranil.

Boj orožnikov. Pri posestniku Rogina v Sturmavi pri Ptujtu so vlomili in ukradli precej mecnov koruze. Sumilo se je takoj fante Klanjšek, Crešek, Rogina in Friedauer, ki imajo že razne lumparije na vesti. Orožniki so hoteli

Sredstvo
za varčenje
so praktične

MAGGI JEVE kocke

 à 5 h

za 1/4 litra

najokusnejše goveje juhe.

Ime **MAGGI** jamci za skrbno pripravo in izvrstno kakovost. 391

